

5 СТ.

ЕЖЕДНЕВЕНЪ БЮЛЕТИНЪ

5 СТ.

На Благотворителния комитетъ за граждански грижи.

ОТЪ ЩАБА НА ДѢЙСТВУЮЩАТА АРМИЯ.

7 Декемврий 1916 год.

Македонски фронтъ.

Македонски фронтъ. Въ Битолско нищо особено. Въ завоя на р. ЧЕРНА отъ време на време силенъ неприятелски артилерийски огънь. Съ една силна контра-атака наши и германци отхвърлиха противника, който напираше срѣщу позициитѣ ни източно отъ р. Черна; прѣдъ позициитѣ ни лежатъ много неприятелски трупове, плѣнихме 6 офицери и 50 войници. Отъ двѣтъ страни на Вардара оживена артилерийска дѣйностъ. Бѣласица спокойно. Струма силна артилерийска дѣйностъ. Неприятелски пѣхотни части се опитаха на нѣколко пѣти да атакуватъ при сѣверния край на Тахинското езеро, но бидоха разпрѣснати съ артилерийски огънь; тукъ нашата артилерия свали единъ аеропланъ, който изгорѣ. **Бѣломорския фронтъ.** 6 парахода обстрѣлваха безрезултатно нашитѣ позиции при устието на Струма.

Ромжнски фронтъ.

Въ Добруджа. Патраулни схватки и слабъ артилерийски огънь. Неприятелътъ силно се укрѣпва прѣдъ позициитѣ ни. На лѣвото крило наши команди погрѣбаха до сега 753 неприятелски трупове; руската артилерия усилено обстрѣлва нашитѣ команди, които погрѣбаха убититѣ руски войници.

По Дунава. При Тутранъ пѣхотенъ, картеченъ и артилерийски огънь. При Силистра артилерийски огънь.

Въ Влашко съюзнитѣ войски завладѣха **БУКУРЕЩЪ** и **ПЛОЕЩЪ** и прѣслѣдватъ разбититѣ ромжнски армии, които отстъпватъ на изтокъ. Крѣпостъта Букурещъ не оказа съпротива.

РАДИОТЕЛЕГРАМИ

Берлинъ. 7. XII. 1916 год.

Западень фронтъ. По западния брѣгъ на рѣката Маасъ, слѣдъ артилерийска подготовка, части отъ Вествалския полкъ № 15 атакува позициитѣ на противника по извѣстната отъ лѣтнитѣ боеве височина 304 ю. източно отъ Маланкуръ и завладѣ върхътъ на височината. Плѣнени 5 офицера, 1900 войника. При една атака на неприятелскитѣ линии на „Тотеръ Манъ“ сж заловени 11 плѣника.

Източень фронтъ. Западно отъ Люкъ Австро-Германски части нападнаха единъ Руски постъ и плѣниха цѣлия му съставъ отъ 40 души. Прѣзъ нощта бидоха отблъснати 5 руски атаки. Западно отъ Тарнополь и Галоче нашитѣ патраули плѣниха 110 души. Въ лѣсиститѣ Карпати артилерийска и пѣхотна срѣлба, която се разви при Долна Ватра и Тротосулъ въ безрезултатна атака.

Група армии на Генералъ-Фелдмаршалъ Макензенъ. Важни успѣхи увѣнчаха старанието и боеветѣ на 9-ата и Дунавската армии, рѣжководи-

ни умѣлоотъ Г-лъ-Фелдмаршалъ Макензенъ. Командующиятъ и войскитѣ получиша своята голѣма боева награда — Букурещъ, столицата на Ромжния като послѣдна жертва отъ политиката на Антантата. Освѣтъ това Пloeщи — Кампина и Синая сж въ наши рѣцѣ. Разбития неприятелъ е въ отстъпление на изтокъ по цѣлия фронтъ. Съ високъ борчески духъ и силна воля за побѣда, прѣслѣдвайки неприятеля, се сражаватъ съюзнитѣ войски, които показва чудеса отъ храбростъ. Заловени нови плѣнници 106 офицери и 9100 войника. Боеветѣ се развиватъ въ наша полза.

Берлинъ, 6. XII. 1916.

Кайзера разпореди окичване съ флагове, салютна стрѣлба и биене на камбанитѣ по случай голѣмитѣ побѣди.

Лондонъ 6/XII. Адмиралъ Лудней командиръ на 1-та ескадра въ боя при Ютлантъ се назначава за II-ри морски лордъ, капитанъ Халсей за IV-ти морски лордъ.

По съвѣтътъ на Bonar Laues (Бонаръ Лоу) краля възложилъ на Лойдъ Жоржъ да се състави новъ кабинетъ. Лойдъ Жоржъ прие съставянето му. Той иска да състави кабинетъ безъ да обръща внимание на партийни различия.

**Безименно Акционерно Дружество
Съединенитѣ Тютюневи Фабрики
ВАРНА.**

Съобщаваме на почитаемиитѣ ни клиенти и пушачи, че отъ Пловдивската ни фабрика ни пристигнаха доброкачествени **папироси** I, II и екстра качества. Сжщо и папироси № № 10 и 22, приготвени отъ специални Скеченски тютюни. 2—2

**Бюлетина рекламира
НАЙ ДОБРЪ.**

КУМИРЪ НА ГЕРОЯ.

Кумиръ сгради си самъ героя,
Кумиръ безсмъртенъ като Богъ,
Кумиръ отъ химнитъ на боя
Отъ гръма вихренъ и жестокъ.
Кумиръ изваянъ отъ тълата
На неподобнитъ борци,
Кумиръ с' надсловъ: „за свобода“
Окиченъ с' кървави вѣнци.
Кумиръ на родна мощъ и слава, —
Кумиръ на Стария Балканъ —
На майката що е родила
Такъвъ желязенъ великанъ.
Кумиръ на българската слава,
На подвизи и чудеса,
Кумиръ що вѣчно украсява
Подъ тѣзъ безкрайни небеса.
И тозъ кумиръ безмълвно днесъ
Издига се тамъ надъ полята,
Расте и бди за свободата,
Бди той за родната ни честъ.
Край Вардаръ, Охридъ край Морава,
Край Костуръ, Битоля и Дринъ,
Край Добричъ, Тутраканъ, Нишава,
И Букурещъ и Кобадинъ,
Все той полята украсява,
Все тозъ гранитъ непобѣдимъ.
На тозъ кумиръ се прѣклонете
Бащи и майки, синове,
Надъ него, музи вий сплетете
Вѣнци отъ ваштъ гласове!
И тия дѣвствени напѣви
Некъ него кичатъ с' красота,
Некъ влюбенитъ майски дѣви
Се нему кланятъ в' любовта!
Некъ той ни бже въ борбата
За пжтеводна свѣтлина,
Некъ озарява той душата
Въвъ трудни тежки врѣмена!
7/XII 1916 г. Лейтенантъ Тодоровъ А.

Прѣдупрѣждение.

Градската цензурна комисия въ интереса на по-бързата и по-редовна кореспонденция и ефикасенъ контролъ, напомнюва на всички наредбитъ по правилника за военнцензурнитъ комисии, които трѣбва безусловно да се спазватъ. Споредъ тѣхъ всички писма трѣбва да се пишатъ съ мастило, кратко не повече отъ четири страници писмовенъ форматъ затворенитъ, и четливо и безъ напрѣчни писания. На всѣко писмо да се пише на лично мѣсто името и прѣзимето и адреса на подателя и всички писма до войницитъ на фронта да се облѣпватъ съ нужнитъ пощенски марки.

Нечетливитъ и написани съ моливъ, както и писмата съ напрѣчни писания и безъ адресъ на подателя ще се унищожаватъ.

Отъ цензурата.

АВСТРО-УНГАРИЯ

при царуването на Францъ-Йосифа I.

Австро-унгарската империя, въ състава на която влизатъ толкозъ многобройни, културни, а нѣкои отъ тѣхъ съ извѣстно историческо минало нации — нѣмци, маджари, чехи, поляци, малоруси, ромжнци, хървати, сърби, словаци, словинци, италиянци и турци, безъ да смѣтаме еврейтъ, които живѣятъ разпрѣснати на всѣкадѣ, особено въ гъсто населенитъ центрове и съставляватъ, може да се каже, особена нация, ако и да нѣматъ на лице нуждитъ елементи за образуване на една самостоятелна нация — принадлежи къмъ тѣзи държави въ Европа, въ които много мжно може да се управлява така, за да бждатъ всичкитъ съставни нации доволни и да има между тѣхъ миръ и съгласие. За това ний често чувахме, и можеби още занапрѣдъ щс чуваме, за голѣмитъ разнovidни борби, легални и нелегални въ Австрия, особено отъ това врѣме насамъ, когато изобщо въ Европа почна да се пробужда националното съзнание на забравенитъ отъ свѣта и забравили сами себеси народности. Почти 70-годишното царуване на пок. Францъ-Йосифъ се пада именно на тая епоха, когато имаше въ Австро-Унгария да се разрѣшаватъ назрѣлитъ, както национални така и конституционно-политически въпроси. До днесъ много отъ такива въпроси сж горѣ-долу разрѣшени съ голѣмо или по-малко задоволство за населяющитъ империята народи — другитъ чакатъ още своето разрѣшение слѣдъ европейската война. Имаше даже врѣмена и събития, когато се е мислило, че Австро-Унгария въ днешния си съставъ не могла да продължи съществуванieto си. За да може Австро-Унгария да искара благополучно всичкитъ кризи и бури, прѣзъ които трѣбваше да прѣмине, много се дължи на такта, хладнокръвието и опитността на пок. Францъ-Йосифъ I, особено прѣзъ втория периодъ на неговото царуване, когато императора е добилъ отъ дългото си царуване голѣма опитностъ на

държавникъ, искусно направляющъ държавния корабъ. Разбира се, че не всичко е могло да зависи само отъ императора: историческото развитие само по себе-си е спомогнало за разрѣшение на много и разни въпроси, обаче всички сж днесъ съгласни съ това, че императорътъ е съумѣлъ многократно да смегчи и примири разни конфликти, когато другъ на наговото мѣсто би могълъ много лесно да ги изостри и раздуха още повече.

Францъ-Йосифъ I е роденъ въ 1830 год. и се възкачилъ на престола прѣзъ бурната 1848 год. слѣдъ мекия и отстъпчивия Фердинандъ I. Нея година сж възстанали маджаритъ, съ цѣлъ да обявятъ независимостта на маджарското царство и да се отдѣлятъ напълно отъ Австрия. Младия и неопитниятъ още тогава императоръ се противопоставилъ на маджарскитъ претенции и съ помощта на хърватитъ, сърбитъ и особено на руски войски е сломилъ маджарската революция. Въ цѣло маджарско сж били извършени смъртни екзекуции на разни видни маджарски революционери, а въ цѣлата империя е билъ въведенъ въ администрацията, сѣдилищата и училищата нѣмски езикъ. Обаче централизационната система не е могла да трае много врѣме. Настѣпиха за Австрия нови несчастни събития: италиянската и послѣ турската война (послѣдната въ 1866 г.) и императорътъ бѣше принуденъ да даде на Маджарско привилегировано положение: да създаде за тая частъ отъ империята самостоятелно правителство съ самостоятеленъ парламентъ и послѣ официаленъ маджарски езикъ и отъ тогава до днесъ Маджарско е свързано съ Австрия само чрѣзъ персоналната уния: австрийскиятъ императоръ е длъженъ да се коронясва въ Пеща за маджарски кралъ. Общи оставатъ и за двѣтъ части на империята: армията и външнитъ работи. За всичко друго виенското правителство не може да се мѣси въ работитъ на пешенското правителство. (края утрѣ)

Пазете се отъ шпиони.

Печатница „Зора“ Варна.